

Gkominto Draws

Το προσωπικό

Διευθύντρια: Αρζουμανίδου Δ.
Υποδιευθυντής: Μεντώνης Π.
Θεολόγοι: Κωτσαλίδη Μ.
Φιλόλογοι: Κατσαούνη Μ.,
 Λυριντζή Π., Αναστασάκου Ε.,
 Δεμένεγα Σ., Πανταζή Ε., Λυμπέρη
 Π., Βακουφτσή Α., Ζαβάκου Γ.
Μαθηματικοί: Σχοινάς
 Σ., Κουτσοράδης Ν., Λάζου Μ.,
 Αγαθοκλής Β.

Φυσικοί: Αβραμίδης Χ., Κεφαλιακός Γ.
Χημικοί: Βαζαίου Σ.
Βιολόγοι: Άνθης Λ.
Αγγλικών: Λειβαδάρου Μ.
Οικονομολόγοι: Μύαρης Γ.
Κοινωνιολόγοι: Πλατσούκα Μ.
Φυσικής Αγωγής: Πασαλιμανιώτου Π.,
 Καρατζάς Γ., Κονέτας Π.

Πληροφορικής: Μητσανά Α.,
 Παπαχρηστόπουλος Φ., Ρούνη Α.
Γαλλικών: Μπαταγιάννη Α.
Γερμανικών: Γονιού Αι.
Παράλληλη Στήριξη: Συναδινάκη Ευ., Ζιώγας
 Π., Παπαβασιλείου Ν.
Βοηθ. Προσωπικό: κ. Ανθούλα, κ. Αθανασία
Κυλικείο: κ. Βάσω

Οι μαθητές

Λειτουργούν όλες οι Ομάδες Προσανατολισμού και στις δυο τάξεις (3 τμήματα Θετικών Σπουδών, 2 Ανθρωπιστικών στη Β' τάξη, 2 τμήματα Ανθρωπιστικών Σπουδών, 2 Θετικών Σπουδών και Υγείας και 2 Οικονομίας & Πληροφορικής στη Γ'). Ως κύρια ξένη Γλώσσα διδάσκονται τα Αγγλικά και ως επιλογής λειτουργούν τμήματα Γαλλικών και Γερμανικών στην Α και Β τάξη.

Επίσκεψη στο Ελληνικό Σχολείο Ανοβέρου και περιήγηση σε πόλεις της Γερμανίας

Από τις 20 έως τις 24 Φεβρουαρίου 2025 πραγματοποιήσαμε μια εκπαιδευτική εκδρομή στη Γερμανία, με κύριο σταθμό το Ελληνικό Λύκειο Ανοβέρου. Εκεί συναντηθήκαμε με μαθητές και εκπαιδευτικούς, ανταλλάξαμε εμπειρίες και γνωρίσαμε από κοντά τη ζωή των Ελλήνων του εξωτερικού. Γιορτάσαμε και την Τσιγκνοπέμπτη...

Στο πλαίσιο του ταξιδιού μας, επισκεφθήκαμε το το Βραδεμβούργο, το Βερολίνο, τη Δρέσδη και το Πότσδαμ. Ξεναγηθήκαμε σε ιστορικά κέντρα, μνημεία και μουσεία, με αποκορύφωμα την επίσκεψή μας στο Πανόραμα Περγάμου και στο παλάτι Sanssouci.

Επιστρέψαμε γεμάτοι εικόνες, γνώσεις και εμπειρίες.

Το 2ο ΓΕΛ Χαλανδρίου τρέχει για τη ζωή – Race for the Cure

Μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί του Σχολείου μας συμμετείχαν στον Ημιμαραθώνιο **Race for the Cure**, στηρίζοντας τον αγώνα ενάντια στον καρκίνο του μαστού.

Με χαμόγελα, ενθουσιασμό και αίσθημα ευθύνης, όλοι μαζί τρέξαμε για την πρόληψη, την ενημέρωση και την ελπίδα. Ήταν μια γιορτή ζωής και αλληλεγγύης, που μας έφερε πιο κοντά ως σχολική κοινότητα.

Ξεχωριστή διάκριση πέτυχε ο μαθητής μας **Λεωνίδας Γεωργανάκης**, ο οποίος τερμάτισε στην 3η θέση, αποδεικνύοντας ότι ο αγώνας αυτός μπορεί να είναι και προσωπικός και συμβολικός.

Η ψυχαγωγία στις οθόνες μας

Στις μέρες μας οι άνθρωποι έχουν πολλούς τρόπους να ψυχαγωγηθούν λόγω της ανεπτυγμένης τεχνολογίας και της ελευθερίας που έχουν. Ένας τρόπος ψυχαγωγίας είναι και τα τηλεοπτικά παιχνίδια. Η κοινωνία μας σε αυτό το θέμα είναι διχασμένη σε δύο ομάδες. Η πρώτη κατηγορία υποστηρίζει πως τα τηλεοπτικά παιχνίδια είναι ένας νόθος τρόπος ψυχαγωγίας, ενώ η δεύτερη, όχι μόνο πιστεύει το αντίθετο, αλλά θεωρεί ότι είναι και ένα μέσο εκπαίδευσης.

Με αφορμή τη συμμετοχή πρώην μαθητών το σχολείου μας στο τηλεπαιχνίδι *Ρουκ Ζουκ*, ο όμιλός μας «Δημοσιογράφοι στα Θρανία» αποφασίζει να πάρει μία συνέντευξη από εκείνους, για να μιλήσουν για την εμπειρία τους. Το επεισόδιο στο οποίο συμμετείχαν έχει προβληθεί στις οθόνες στις 19 Δεκεμβρίου 2024, με το όνομα της ομάδας να είναι «Τρελολεγεώνα». Τα υπόλοιπα, ωστόσο, θα αφήσουμε σας τα πούνε οι ίδιοι! (Δυστυχώς η σχολική εφημερίδα κατάφερε να πάρει συνέντευξη μόνο στους τρεις από τους πέντε παίκτες)

..Καλησπέρα σας! Καταρχάς χαίρομαι που σας γνωρίζω και η σχολική εφημερίδα είναι ευγνώμων που δεχτήκατε να συμμετάσχετε σε συνέντευξη. Λοιπόν, για πείτε μας: ποιανού ιδέα ήταν να πάτε στο Ρουκ Ζουκ;

Δημήτρης 2- Η ιδέα για να πάμε στο Ρουκ Ζουκ ήταν δικιά μου μαζί με τον άλλο Δημήτρη, καθώς η παρέα αποτελείται από πέντε άτομα. Οπότε επικοινωνήσαμε με τα άλλα μέλη, και αφού υπήρχε επιθυμία να πάμε, κάναμε αίτηση.

Πείτε μας λίγα λόγια για το όνομα της ομάδας. Πώς διαλέξατε το συγκεκριμένο, και γιατί;

Δημήτρης 2- Το όνομα της ομάδας, «**Τρελολεγεώνα**» το επέλεξε, ή μάλλον το πρότεινε, ο Αλέξανδρος γιατί μας εκφράζει, καθώς όλοι μας έχουμε μία δόση τρέλας.

Πως σας δέχτηκαν εκεί; Ήταν γρήγορη διαδικασία;

Δημήτρης 2- Μας δέχτηκαν στο παιχνίδι αφού κάναμε την αίτηση ύστερα από δύο-τρεις μέρες. Δεν ήταν γρήγορη η διαδικασία, υπήρχε μεγάλη αναμονή μέχρι να βγούμε στο πλατό. Έπρεπε να μας βάψουν, να μας βάλουν τα μικρόφωνα, αλλά και να μας ενημερώσουν για τους κανόνες του παιχνιδιού.

Ποια ήταν τα συναισθήματα σας όταν βγήκατε για πρώτη φορά στο πλατό; Υπήρχε άγχος;

Δημήτρης 2- Όταν πρωτοβγήκαμε στο πλατό, σίγουρα υπήρχε άγχος καθώς ήταν η πρώτη φορά που θα βγαίναμε στην τηλεόραση, αλλά παράλληλα υπήρχε ενθουσιασμός διότι ήταν μία νέα και πολύ ιδιαίτερη εμπειρία

Πώς σας φάνηκε το στούντιο; Ήταν ευγενικοί οι άνθρωποι που δούλευαν εκεί;

Δημήτρης 1- Το στούντιο ήταν πολύ μεγάλο και όμορφο και μου έκανε εντύπωση το πόσες κάμερες υπήρχαν εκεί. Οι άνθρωποι παραγωγής ήταν πάρα πολύ ευγενικοί και εξυπηρετικοί.

Η αντίπαλη ομάδα πως σας φέρθηκε; Κρατήσατε επαφή μαζί τους μετά το παιχνίδι;

Δημήτρης 1- Με την αντίπαλη ομάδα δεν υπήρξε κάποια ιδιαίτερη επικοινωνία και παράλληλα δεν κρατήσαμε επαφή μαζί τους μετά τη λήξη του παιχνιδιού.

Η παρουσιάστρια πώς σας φάνηκε;

Δημήτρης 1- Η Ζέτα ήταν πολύ όμορφη, όμως η αλήθεια είναι ότι μας φάνηκε κάπως απόμακρη και δεν μίλησε πολύ μαζί μας.

Πολύ ενδιαφέρον! Πείτε μας τώρα, τώρα, ποια σας φάνηκε η πιο αστεία σκηνή του παιχνιδιού;

Δημήτρης 1- Η πιο αστεία σκηνή κατά την γνώμη μου ήταν το «eye contact» που έκανε ο Αλέξανδρος για δέκα δευτερόλεπτα με την παρουσιάστρια.

Ποιο ήταν το αγαπημένο σας παιχνίδι στο Ρουκ Ζουκ;

Παναγιώτης – Το αγαπημένο μας παιχνίδι ήταν το παιχνίδι με τις λέξεις, στο οποίο πρέπει να δεις μια λέξη και στη συνέχεια να την περιγράψεις στον άλλον. Το κλασικό παιχνίδι του Ρουκ Ζουκ δηλαδή.

Θα προτείνετε σε άλλους μαθητές να πάνε σε ένα τηλεοπτικό παιχνίδι;

Παναγιώτης – Ναι, θα το πρότεινα σαν εμπειρία και σε άλλα παιδιά. Είναι μια όμορφη εμπειρία για όλη την παρέα.

Πιστεύετε, δηλαδή, ότι κερδίσате ηθικά κάτι από αυτήν την εμπειρία;

Παναγιώτης – Ηθικά δεν ξέρω αν μπορώ να μπορώ να πω ότι κέρδισα κάτι, αλλά σίγουρα αρχίσαμε να νιώθουμε πιο άνετα με το να βλέπουμε και να ακούμε τον εαυτό μας στην τηλεόραση, κάτι που δεν είναι απαραίτητα εύκολο για όλους.

Υπάρχει κάτι άλλο που θα θέλατε να πείτε σχετικά με την εμπειρία σας στους μαθητές που θα διαβάσουν την συνέντευξή σας;

Δημήτρης 2- Θα ήθελα να προσθέσω ότι συνιστώ σε όλα τα παιδιά να δοκιμάσουν να πάνε σε ένα τηλεπαιχνίδι, άμα το θέλουν, και είναι σίγουρο ότι θα περάσουν πολύ καλά.

Υπέροχα! Σας ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο σας, καλή συνέχεια!

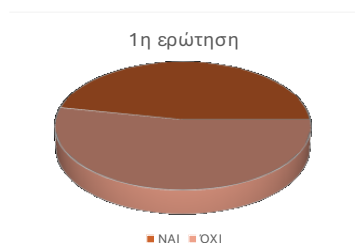
Το επεισόδιο μπορείτε να το δείτε στον παρακάτω σύνδεσμο:

<https://www.antenna.gr/embed/1835850>

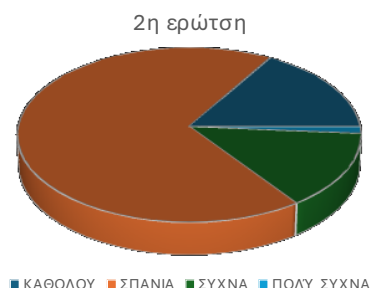
ΕΡΕΥΝΑ

Τα τηλεοπτικά παιχνίδια είναι λοιπόν ένας τρόπος για να διασκεδάσουν και οι θεατές, αλλά, όπως είδαμε και παραπάνω, διασκεδάζουν και οι συμμετέχοντες. Παρόλα αυτά τι νομίζετε πως πιστεύουν οι περισσότεροι έφηβοι για αυτά; Αποφασίσαμε να ερευνήσουμε παραπάνω το θέμα και η αλήθεια είναι πως τα αποτελέσματά μας είναι αρκετά ενδιαφέροντα.

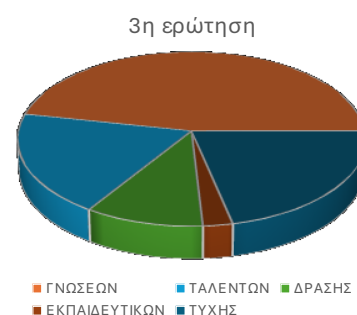
Τα αποτελέσματα της έρευνας στην Α' Λυκείου

Βλέπετε τηλεοπτικά παιχνίδια;

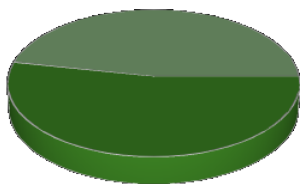

Πόσο συχνά βλέπετε;

Ποιο είναι το περιεχόμενο των τηλεπαιχνιδιών που παρακολουθείτε;

4η ερώτηση

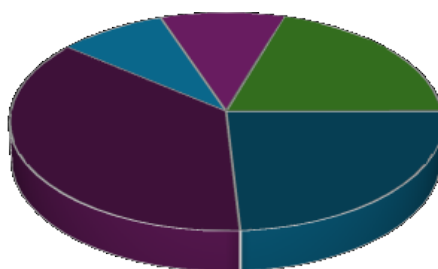
Είναι ένας νόθος ή γνήσιος τρόπος ψυχαγωγίας;

5η ερώτηση

Θα θέλατε να λάβετε μέρος σε ένα τηλεπαιχνίδι;

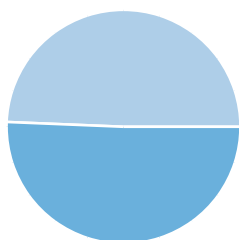
6η ερώτηση

Αν ναι, τι περιεχομένου θα θέλατε να είναι;

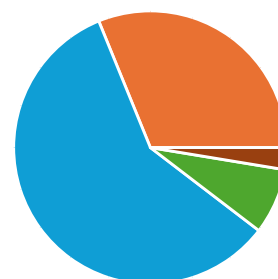
Τα αποτελέσματα της έρευνας στην Β' Λυκείου

1η ερώτηση

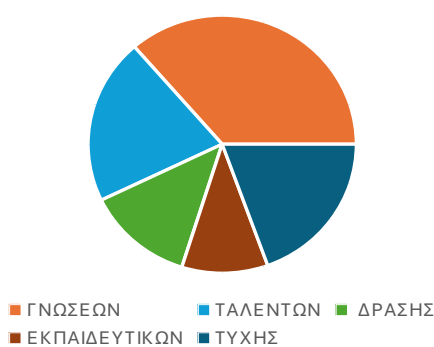
Βλέπετε τηλεοπτικά παιχνίδια;

2η ερώτηση

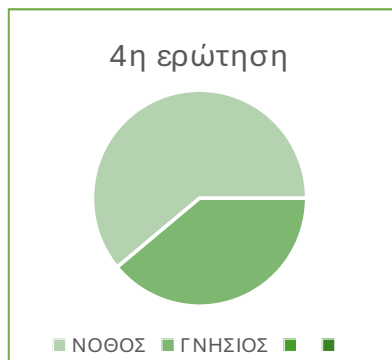

Πόσο συχνά βλέπετε;

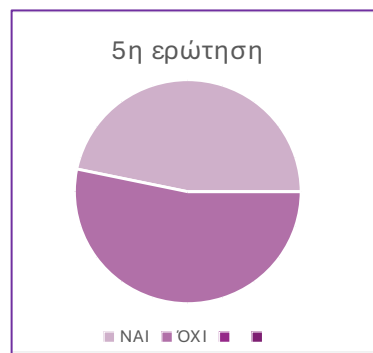
3η ερώτηση

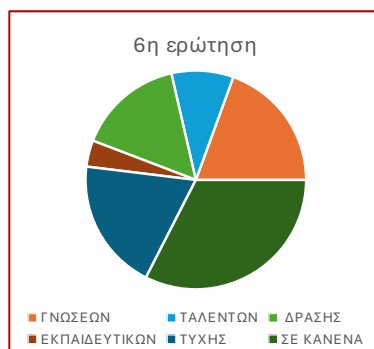
Ποιο είναι το περιεχόμενο των τηλεπαιχνιδιών που παρακολουθείτε;

Είναι νόθος ή γνήσιος τρόπος ψυχαγωγίας;

Θα θέλατε να λάβετε μέρος σε ένα τηλεπαιχνίδι;

Αν ναι, τι περιεχομένου θα θέλατε να είναι;

Κατσούλη Αγνή

«Ο Τοίχος της Αγάπης»

«Για εμάς, η αγάπη δεν περιορίζεται από κάποιο αλφάβητο. Η αγάπη μιλάει από την ψυχή στην ψυχή. Είναι μια σύνδεση υπάρξεων που δεν περιορίζεται ποτέ από τίποτα. Όταν αγαπάς μπορείς να καταλάβεις τον άλλο μόνο με ένα βλέμμα.»

Δημήτρης Βίθος, Γ1 2024-2025

Ο Τοίχος της Αγάπης ολοκληρώθηκε το 2025 μετά από δυο χρόνια συνεργασίας των μαθητών και μαθητριών των Β και Γ τάξεων και της Διεύθυνσης του σχολείου μας. Έμπνευσή μας ήταν ο κηπος Abbesses στην Μονμάρτη-Παρίσι, με τη λέξη Σ' ΑΓΑΠΩ σε 311 γλώσσες του κόσμου.

Ο δικός μας τοίχος όμως είναι εμπλουτισμένος με λέξεις μηνύματα

αυτοβελτίωσης, συμπερίληψης, επικοινωνίας, ανταλλαγής και υποστήριξης, στοχεύοντας στην ενίσχυση της θετικής σκέψης και την ισχυροποίηση της ψυχολογίας των μαθητών μας.

Η επιβλέπουσα καθηγήτρια Μαρία Λειβαδάρου

Υπάρχει ακόμα ελπίδα

Ο λόγος για τον οποίο τράβηξα αυτή τη φωτογραφία είναι πως ένιωσα ότι υπάρχει ακόμα ελπίδα.

Η τοποθεσία που επισκεφθήκαμε με τους καθηγητές μας είναι κοντά στη γειτονιά μας και ονομάζεται Ρεματιά Βριλησσού.

Υπάρχει ένα ρυάκι, ένα ρέμα, το οποίο απειλήθηκε από πυρκαγιά το περασμένο καλοκαίρι.

Αυτή η ρεματιά ξεκινά από το βουνό της Πεντέλης και περνά από το Χαλάνδρι, τη γειτονιά μας. Στα αρχαία χρόνια από την Πεντέλη μεταφερόταν μάρμαρο στην Ακρόπολη μέσα από αρχαίους δρόμους που περνούσαν δίπλα από αυτή τη ρεματιά.

Ένα τμήμα αυτής της ρεματιάς είχε καεί, το ίδιο και κάποια σπίτια που βρίσκονταν κοντά, αλλά επίσης είχε καεί και ένα τμήμα του βουνού.

Ελπίζω ότι αυτό το λουλούδι θα επιβιώσει ακόμα και αν ακολουθήσουν πλημμύρες μετά τη φωτιά. Εξαιτίας της κλιματικής αλλαγής υπάρχει πάντα η πιθανότητα ισχυρών βροχοπτώσεων.

Πρέπει να αναλάβουμε δράση, για να αποφύγουμε το κακό σενάριο μιας πλημμύρας.

**Από συμμετοχή του σχολείου μας σε διαγωνισμό φωτογραφίας της UNESCO με τίτλο:
«Προστασία άυλης κληρονομιάς».**

Βλαχογιάννης Παναγιώτης

«Τρελοί επιστήμονες»...ή αλλιώς «Νοιάζομαι και συμμετέχω»

Δεν διακριθήκαμε, αλλά γνωριστήκαμε καλύτερα, συνδεθήκαμε, συνεργαστήκαμε, γίναμε ομάδα και κυρίως μας άνοιξε η όρεξη για επιστημονική έρευνα. Πειραματιστήκαμε και καταφέραμε να κατασκευάσουμε ηλιακό πάνελ από φρούτα που μετατρέπει την ηλιακή ενέργεια σε ηλεκτρική!!!!

Από συμμετοχή του σχολείου μας σε διαγωνισμό ΕΟΕΣ. Η ομάδα μας απαρτιζόταν από τους: Ηλιάνα Κάσση, Μελίνα Μάιπα Κάπα, Βαγγέλη Χήρα και Έλενα Σταυροπούλου.

Συνεργαστήκαμε και φτάσαμε να λάβουμε μέρος σε Πανελλήνια Ημερίδα Φυσικών Επιστημών!!!!. Μαζί μας ήταν και ο Γιώργος Καρυδιανάκης, πρώην μαθητής του Λυκείου μας και νυν φοιτητής του Φυσικού τμήματος του ΕΚΠΑ. Την ημερίδα διοργάνωσαν το 7^ο Γυμνάσιο και 5^ο Λύκειο Ηλιούπολης στις 4-4-2025. Αντιπροσωπευτικό βίντεο των συμμετεχόντων και των εργασιών της Ημερίδας, που το δημιούργησε ο κ. Μαρκόπουλος Γ. (καθηγητής Πληροφορικής του 7ου Γυμνασίου Ηλιούπολης) μπορείτε να δείτε πατώντας στον σύνδεσμο <https://youtu.be/VZE-nfIJ6Jg> .

Η Γ' τάξη σε δημοσιογραφική δράση
«Καλύτερα να αγωνίζεσαι μάταια παρά να μην αγωνίζεσαι
καθόλου»

Οι μαθητές μας πήραν συνέντευξη από τον Δημήτρη Παπαχρήστο, εκφωνητή του ραδιοφωνικού σταθμού του Πολυτεχνείου τον Νοέμβριο του '73.

Οι μαθητές δημιουργούν
(από τον Όμιλο Δημιουργικής Γραφής)

Σχετικά με τα νέα ξεκινήματα

Ένα χτύπημα του ποδιού
και όλα γίνονται στάχτη μπροστά μου,
ένας άνεμος ανατολικός φυσάει
και η στάχτη κολλάει στα ρούχα μου
κολλάει στο δέρμα μου
κολλάει στα μάτια μου
γίνομαι ένα με την στάχτη•
ένα με την βρόμα την οποία κρίνω.
Το κεφάλι μου είναι πλέον σύμβολα,
από αυτά που διαβάζουν για λίγα ψιλά,
για να σου πουν παραμύθια για το
μέλλον σου
και να ρίξουν στο τραπέζι,
ανάποδο θάνατο και δέκα σπαθιά.
Βλέπω ρούνους,
την σημύδα και το χαλάζι,
προσπαθώ να φύγω
μα τα πόδια μου έχουν βγάλει ρίζες,
ρίζες σαν ενός δέντρου που μαράθηκε
πριν βγάλει καρπό,
ενός δέντρου που άμα το ρωτούσες,
θα σου έλεγε πως ήταν θάμνος.

Τζιωτάκης Νίκος

Όσο αηδόνια κελαηδούν

Επιπλέοντας μόνη μου
όταν ολόκληρη
η θάλασσα και ουρανός
μου ανήκουν

τι να τα κάνω
όλα τα κύματα του κόσμου;

κι ο ουρανός
τι νόημα έχει να είναι δικός μου;

όταν απ' την κοινή μοίρα
μακριά δεν θα με πάν

όταν δίπλα μου
παιδικά μάτια
με δάκρυα κοιτάν

Και αν
για τα δάκρυα
ποτέ μου δεν νοιαστώ

τι να τη κάνω τη θάλασσα
αν δεν έχω να τη μοιραστώ

Επιπλέοντας μόνη μου

όταν ολόκληρη
η θάλασσα και ουρανός
μου ανήκουν

Μα πώς μπορώ
δικά μου να θεωρώ
τα κύματα του κόσμου;

κι όσο αηδόνια κελαηδούν

ο ουρανός αυτός
πότε δεν ήτανε δικός μου.

Παλάκη Χαρά

Κύκλος

Ονειρεύομαι μία μέρα
ξανά να ονειρευτώ

Τότε το σκοτάδι
δεν θα φοβάμαι
όταν κοιμάμαι

Πώς είναι να νιώθω
προσπαθώ να θυμάμαι

ενώ ερωτεύομαι
με τον έρωτα τον ίδιο

Αλλά όχι πλέον

Πλέον δεν νιώθω,

αυτό είναι που από όλα
περισσότερο φοβάμαι

Οπότε ονειρεύομαι
μία μέρα
ξανά να ονειρευτώ

μέχρι τότε
θα ονειρεύομαι
ότι κοιμάμαι

Παλάκη Χαρά

«Τ' Αηδόνια»
Γιώργος Σταθόπουλος

Με αφορμή το ποίημα του Μίροσλαβ Χόλουμπ « Η πόρτα»

Μην ανοίξεις την πόρτα.
Μπορεί απ' έξω να στέκει
ένα δέντρο, ένα δάσος
γεμάτο κινδύνους.

Ένας ίσκιος
άγνωστος
ξένος

Μην ανοίξεις την πόρτα.
Αν απ' έξω στέκει
το σκυλί το λυσσασμένο,
αν δεις μια μορφή
ή ένα μάτι
ή ένα ψέμα,
την εικόνα
μιας εικόνας
τότε τι θα κάνεις;

Θες να ανοίξεις την πόρτα;
Κι αν η καταχνιά
μέσα μπει;
Κι αν ποτέ δεν καθαρίσει;
Κι αν και σένα σε καταπιεί;

Παρακαλώ,
μην ανοίξεις τη πόρτα.
Μόνο σκοτεινιά θα βρεις
να θορυβεί
κι αν όχι αυτό
μόνο κούφιο άνεμο
ή ακόμα και τίποτα
δεν θα βρεις
έξω εκεί.

Μην ανοίξεις αυτήν την πόρτα
Το μόνο
που μπορεί
να κερδίσεις
είναι
να κρυώσεις
απ' το ρεύμα.

Νικολόπουλος Άκης,
Οικονομίδης Κωνσταντίνος
(Νεκτ.), Παλάκη Χαρούλα

Μείνε μακριά από την πόρτα
Μπορεί απ' έξω να στέκει
Ο ζόφος
Που διαρκώς σε ακολουθεί

Μείνε μακριά από την πόρτα
Μπορεί να είναι ο λύκος Μπορεί
να σου επιτεθεί
Ίσως να σε βλάψει

Μείνε μακριά από την πόρτα Αν
υπάρχει λιακάδα
Θα σκοτεινιάσει

Μείνε μακριά από την πόρτα Τι
και αν δεν υπάρχει τίποτα έξω;
Ή μήπως

Αυτό που υπάρχει
Θα καθορίσει το τέλος σου;

Μείνε μακριά από την πόρτα
Κινδυνεύεις

Γαλύφα Λουίζα, Κατέλη Λυδία

Φυλάξου από την πόρτα.
Δεν στέκει κανείς έξω,
ερημιά,
μια πύλη σκοτεινή.

Φυλάξου από την πόρτα,
κάποιος ψαχουλεύει,
μπορεί να δεις κάποιον να
παραμονεύει,
κάποιος που δεν γνωρίζεις.

Φυλάξου από την πόρτα,
η καταχνιά θα καθαρίσει.
Φυλάξου από την πόρτα,
η σκοτεινιά θα σε τρομάξει
και ο κούφιος άνεμος θα σε
ταράξει,
γι' αυτό
φυλάξου από την πόρτα.

Οικονομίδη Έμμου, Τζαβίδη Μαρίνα

Στο μάθημα των Αγγλικών

Όταν η Αγάπη Νικά την Προκατάληψη

Στο πλαίσιο του μαθήματος, μελετήσαμε το έργο **Pride and Prejudice** της **Jane Austen**, ένα κλασικό έργο της αγγλικής λογοτεχνίας που εστιάζει στις κοινωνικές αντιλήψεις, τα συναισθήματα και τις ανθρώπινες σχέσεις στην Αγγλία του 19^{ου} αιώνα. Η ιστορία εξερευνά, μεταξύ άλλων, τα εμπόδια που δημιουργούνται από την περηφάνεια και την προκατάληψη, κυρίως μέσα από τη σχέση των δύο βασικών χαρακτήρων, του Ντάρσι και της Ελίζαμπεθ.

Στο παρακάτω κείμενο, παρουσιάζεται μια ελεύθερη απόδοση των προσωπικών σκέψεων τους, εμπνευσμένη από την πλοκή και το ύφος του έργου. Μέσα από την προσωπική αυτή προσέγγιση επιχειρήσαμε να αποτυπώσουμε τα βαθύτερα συναισθήματα και τις εσωτερικές συγκρούσεις ενός χαρακτήρα που προσπαθεί να εκφράσει τον **έ ρ ω τ ά** του, παρά τις κοινωνικές συμβάσεις και τα προσωπικά του εμπόδια.

«Δεν ξέρω πια πως να παλέψω με αυτή τη φωτιά που καίει μέσα μου. Η Λίζι δεν είναι απλώς μια γυναίκα. Είναι αλήθεια, αιχμή και ανάσα μαζί. Κάθε λέξη της με διαπερνά, κάθε ματιά της με αναστατώνει, με γκρεμίζει και με ξαναχτίζει.

Σκέφτομαι πως αν μπορούσα να την δω, μόνο να την δω, να της μιλήσω χωρίς περηφάνεια, χωρίς προσχέδια, ίσως με συγχωρήσει, ίσως με δει όχι όπως με παρουσιάζουν αλλά όπως είμαι πραγματικά για εκείνη, ευάλωτος, σιωπηλός, βαθιά ερωτευμένος.

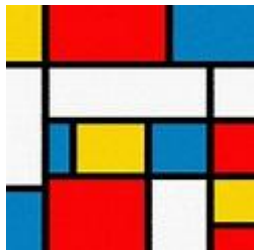
Κάθε στιγμή μακριά της με σκοτώνει. Κι όμως, φοβάμαι πως η παρουσία μου και μόνο την πληγώνει.

Αχ αν ήξερε πόσο την αγαπάω.....»

Μαρία Κωνστάντη, Μαγδαληνή Γκόλφη
A1, 2024-25

Εκεί που η μόδα συναντά την τέχνη: μια σύνθεση γεωμετρίας και χρώματος

ΣΤΟ πλαίσιο του μαθήματος, παρακολουθήσαμε μια παρουσίαση για τη συλλογή Mondrian του Yves Saint Laurent- ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της δημιουργικής σύνδεσης μόδας και

τέχνης. Η συλλογή, που παρουσιάστηκε το 1965, ήταν εμπνευσμένη από τα γεωμετρικά και αφηρημένα έργα του Ολλανδού ζωγράφου Piet Mondrian.

Μέσα από αυστηρές φόρμες, ο S Laurent κατάφερε να μεταφράσει την αισθητική του μοντερνισμού σε κομψά, καινοτόμα ενδύματα.

Η παρουσίαση ανέδειξε πως η τέχνη μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης για τη μόδα, οδηγώντας σε δημιουργίες με διαχρονική αξία και πολιτισμική σημασία.

Καλαϊτζή Θάλεια
A3, 2024-25

Ο καλλιτέχνης που ένωσε την τέχνη με τη μόδα

Ο Mariano Fortuny ήταν ένας Ισπανό- Ιταλός καλλιτέχνης και οραματιστής που συνδύασε την τέχνη με τη μόδα και άφησε το δικό του στίγμα στον κόσμο του σχεδίου. Ένα από τα πιο γνωστά δημιουργήματά του είναι το Delphos Dress, εμπνευσμένο από τον Ηνίοχο των Δελφών, ένα αρχαίο ελληνικό άγαλμα που τον εντυπωσίασε με τη λιτότητα και την κομψότητά του.

Το Delphos Dress ήταν ένα μακρύ φόρεμα, φτιαγμένο από λεπτό μετάξι, με ιδιαίτερες πιέτες, που έπεφταν ανάλαφρα στο σώμα και αναδείκνυαν τη φυσική κίνηση, επιτρέποντας στη γυναίκα να κινείται ελεύθερα, σε αντίθεση με τα βαριά και στενά ρούχα εκείνης της εποχής.

Ο Fortuny ήταν ένα άτομο μπροστά από την εποχή του, που κατάφερε να ενώσει την τεχνική με την αισθητική. Η δουλειά του εξακολουθεί να εμπνέει μέχρι και σήμερα σχεδιαστές, καλλιτέχνες και δημιουργούς από όλον τον κόσμο. Εκείνος μας θυμίζει πως η έμπνευση μπορεί να έρθει από την παράδοση, δείχνοντας πως η τέχνη και η δημιουργικότητα δεν έχουν κάποιο όριο, αρκεί να τη δούμε με μια διαφορετική ματιά.

Χιονάτου Αννα-Μαρία,
Τσεκούρας Κωνσταντίνος

Ρούχα, παράδοση και ελευθερία του σώματος

Μετά από συζητήσεις στην τάξη μας για τα ρούχα, την παράδοση και την ελευθερία του σώματος, προέκυψαν δύο φαινομενικά διαφορετικά θέματα: ο Mariano Fortuny και η μπλε μπούργκα. Ίσως να φαίνονται ασύνδετα, όμως έχουν κάτι κοινό — την έννοια του πώς το ντύσιμο επηρεάζει ή εκφράζει την ελευθερία του ανθρώπου.

Ο Mariano Fortuny ήταν σχεδιαστής μόδας στις αρχές του 20ού αιώνα που επαναστάτησε ενάντια στα σφιχτά, βαριά γυναικεία ρούχα της εποχής. Σχεδίασε φορέματα που επέτρεπαν στο σώμα να κινείται ελεύθερα, όπως το περίφημο Delphos Dress, εμπνευσμένο από την αρχαία Ελλάδα. Για εκείνον, η ελευθερία

του σώματος ήταν μια μορφή τέχνης αλλά και δύναμης.

Από την άλλη πλευρά, η μπλε μπούργκα είναι ένδυμα που καλύπτει πλήρως το σώμα και το πρόσωπο της γυναίκας. Σε πολλές περιπτώσεις, δεν αποτελεί προσωπική επιλογή, αλλά επιβάλλεται. Εδώ, το ρούχο δεν απελευθερώνει, αλλά περιορίζει.

Έτσι, μέσα από δύο πολύ διαφορετικά παραδείγματα, βλέπουμε ότι η ένδυση δεν είναι ποτέ απλώς ρούχο. Είναι σύμβολο, μήνυμα, συχνά ακόμη και αγώνας. Είτε με ένα ελαφρύ φόρεμα είτε με ένα καλυπτικό ένδυμα, αυτό που έχει σημασία είναι αν το άτομο μπορεί να επιλέγει.

*Τσεκούρας Κωνσταντίνος,
Χιονάτου Άννα Μαρία
Α4. 2024-2025*

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΠΕΠΛΟ

Τμήμα Α4

Σχολικό Έτος 2024-2025

Τσεκούρας Κ. Χειρδάρης Θ. Πατέρα Χ. Τζουβάλα Μ. Τσουτσάνη Ε. Τσακιράκη Ε.

Τους τελευταίους μήνες ήρθαμε σε επαφή μέσα από ειδήσεις και συζητήσεις, με ένα αμφιλεγόμενο θέμα: Την μπλε μπούρκα. Πρόκειται για το ένδυμα που καλύπτει ολόκληρο το σώμα και το πρόσωπο μιας γυναίκας, αφήνοντας μόνο ένα πλέγμα για τα μάτια και χρησιμοποιείται σε ορισμένες χώρες, όπως το Αφγανιστάν.

Για εμάς, η εικόνα μιας γυναίκας καλυμμένης πλήρως με ένα κομμάτι ύφασμα προκαλεί ερωτήματα. Είναι προσωπική επιλογή ή κοινωνική/θρησκευτική επιβολή; Δηλώνει σεβασμό ή καταπίεση; Η απάντηση δεν είναι πάντα εύκολη. Σε κάποιες περιπτώσεις είναι επιλογή, σε κάποιες άλλες είναι καθαρός εξαναγκασμός.

Η δική μας άποψη, είναι ότι κάθε άνθρωπος ανεξαρτήτως φύλου ή καταγωγής πρέπει να έχει δικαίωμα να διαχειρίζεται την ενδυμασία του. Όταν η μπούρκα γίνεται υποχρεωτική και η γυναίκα τιμωρείται αν την αφαιρέσει, τότε δεν μιλάμε για πολιτισμό,

αλλά για καταπίεση. Και αυτό μας αφορά όσο μακριά και αν συμβαίνει.

Ζούμε σε μια εποχή που η ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να είναι καθολικά, όχι επιλεκτικά. Δεν καταδικάζουμε πολιτισμούς, καταδικάζουμε την επιβολή και τη στέρηση της ευχέρειας. Αυτό είναι που μας προβληματίζει περισσότερο με την μπλε μπούρκα.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Σε μια συμβολική φωτογράφιση, μαθήτριες του σχολείου μας στάθηκαν μπροστά στον φακό για να στείλουν ισχυρά μηνύματα κατά της γυναικείας κακοποίησης.

Με βλέμματα γεμάτα δύναμη και στάσεις γεμάτες νόημα, εξέφρασαν την ανάγκη για σεβασμό, ισότητα και ασφάλεια για κάθε γυναίκα. Η δράση αυτή δεν ήταν απλώς μια φωτογράφιση – ήταν μια πράξη έκφρασης και ευαισθητοποίησης. Μια υπενθύμιση πως η βία – σωματική, λεκτική ή ψυχολογική – δεν έχει θέση στις ζωές μας.

Μέσα από την εικόνα, υψώθηκε μια σιωπηλή αλλά ηχηρή φωνή: «Φτάνει πια!»

Εκδότης: 2^ο Λύκειο Χαλανδρίου, Διεύθυνση: Λ. Πεντέλης & Αχαΐας, Τ.Κ. 15234, Χαλάνδρι,

Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο: mail@2lyk-chalandr.att.sch.gr

Ιστολόγιο: <http://blogs.sch.gr/2lykchal>

Όμιλος: «Δημοσιογράφοι στα θρανία»

Μαθητές/τριες: Αγνή Κατσούλη

Επίβλεψη: Ευγενία – Δήμητρα Πανταζή

Επιμέλεια: Δέσποινα Αρζουμανίδου, Σταυρούλα Βαζαίου, Μαρία Λειβαδάρου, Σταυρούλα Δεμένεγα

Το εξώφυλλο φιλοτέχνησε ο Γιώργος Κομινάτος – Γεννατάς (2017)